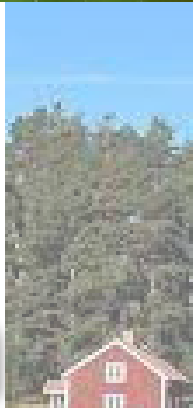

Ingers tankar

Livet på landet

Första året vi hade torpet åkte vi en tur till huset strax före jul för att titta till. Det var en speciell stämning med de kala träden i det vintriga landskapet och det tidiga mörkret. Ljusskenet som föll ut från fönstren i de gamla husen signalerade trygghet och värme.

Det var självas-te luciadagen och vi besökte ett kafé i den närliggande lilla tätorten. Där var fullt av folk, det doftade kaffe och pepparkakor. Utanför var julsmygningen igång. En trivsamt julkänsla som nästan gick att ta på. Jag kan minnas den än. Det kändes som att förflyttas flera decennier bakåt i tiden.

Så många somrar som vi tillbringat i torpet. Första åren fick vi läsa gårdagens tidning ty när vi lät eftersända vår lokaltidning kom den först dagen efter. Men posten fungerade bra, det var så spännande att hitta något i postlådan. Det kom en varubuss som stannade alldeles vid vårt hus, där handlade vi förstås. Det anordnades simskola borta vid ån där ortsbefolkningen ställt i ordning ett anspråkslöst badställe. På midsommarafton var det lekar och dans runt stängen vid bygdegården för de små, uppdukning av medhavda korgar på filter i gräset och på kvällen dans för de stora.

Det var min moster som visade oss vägen upp till skogen där vi i många år sedan plockade vad vi behövde av blåbär, lingon och svamp. I september när lingonen mognat satt vi ute på tunet och rensade dem vid en lutande anordning klädd med grova handdukar där bären åkte rutschkana ner i en stor balja. Ute på åkern jobbade skörde-tröskornaför fullt och traktorerna gick i skytteltrafik.

Det bästa med huset är det stora köket med fönster i tre väderstreck. Vedspisen ger en skön värme vår och höst. Förr, innan elledningarna grävdes ner, blev det som regel strömavbrott så fort det var åska. Då var vedspisen ypperlig. Vi fick både varm mat och värme genom den. Jag har till och med bakat i ugnen. Över huvud taget har det alltid varit en väldig aktivitet i köket. Kalopsgrytor. stekar, tjälknölar, potatisgratänger, oxrulader, sallader, pastarätter, kantarellomeletter, otaliga pizzor, soppor och diverser bakverk har lagats till och bakats där. Största kitteln har stått och kokat full med bär eller äpplen. Burkarna och flaskorna med sylt, mos och saft bars sedan ner i jordkällaren.

Då dottern var baby hade vi ännu inte någon varmvattenberedare, då fick jag alltid ha en stor vattenkastrull på spisen. Jag kan inte minnas att jag tyckte det var jobbigt. Vi hade varken telefon eller mobiltelefon, men livet fungerade ändå.

Det var ett anspråkslöst liv vi förde i det före detta husartorpet. Nu för tiden är det villastandard i de flesta sommarhus. Ingen skillnad alls mot stadslivet. Skulle vårt moderna liv plötsligt kollapsa vet jag att jag kan klara mej på landet med de kunskaper jag fått där.

